Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 504/2008 НА КОМИСИЯТА**

от 6 юни 2008 г.

за прилагане на Директива 90/426/ЕИО и Директива 90/427/ЕИО на Съвета относно методите за идентификация на еднокопитни животни

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 149, 7.6.2008 г., стр. 3)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕС) № 519/2013 на Комисията от 21 февруари 2013 година	L 158	74	10.6.2013 г.
►**M2**	Регламент за изпълнение (ЕС) № 1170/2014 на Комисията от 29 октомври 2014 година	L 315	1	1.11.2014 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 504/2008 НА КОМИСИЯТА

от 6 юни 2008 г.

за прилагане на Директива 90/426/ЕИО и Директива 90/427/ЕИО на Съвета относно методите за идентификация на еднокопитни животни

(текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 90/426/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни ([1]), и по-специално член 4, параграф 4 от нея,

като взе предвид Директива 90/427/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно зоотехническите и генеалогичните условия за търговия с еднокопитни животни в Общността ([2]), и по-специално член 4, параграф 2, букви в) и г), член 6, параграф 2, второ тире и член 8, параграф 1, първа алинея,

като взе предвид Директива 94/28/ЕО на Съвета от 23 юни 1994 г. относно определяне на принципите, отнасящи се до зоотехническите и генеалогичните условия, приложими към вноса от трети страни на животни, на техните сперма, яйцеклетки и ембриони, и за изменение на Директива 77/504/ЕИО относно чистопородни разплодни животни от рода на едрия рогат добитък ([3]), и по-специално член 3, параграф 4 от нея,

като има предвид, че:

(1) Решение 93/623/ЕИО на Комисията от 20 октомври 1993 г. относно идентификационния документ (паспорт), придружаващ регистрираните еднокопитни ([4]), въвежда метод за идентификация на регистрирани еднокопитни животни по време на придвижването им с цел ветеринарно-санитарен контрол.

(2) Решение 2000/68/ЕО на Комисията от 22 декември 1999 г. за изменение на Решение 93/623/ЕИО на Комисията и относно установяване на идентификация на еднокопитни животни за разплод и доотглеждане ([5]), установява правила относно идентификационния документ, придружаващ еднокопитните животни по време на тяхното придвижване.

(3) Решение 93/623/ЕИО и Решение 2000/68/ЕО бяха прилагани по различен начин от държавите-членки. В допълнение идентификацията на еднокопитните животни в тези две решения е свързана с придвижване, докато в законодателството на Общността относно други животински видове, животните се идентифицират *inter alia* за цели, свързани с контрола над заболявания, независимо от техния статут на придвижване. При това двустепенната система на еднокопитни животни за разплод и доотглеждане от една страна и регистрирани еднокопитни животни от друга, може да доведе до издаване на повече от един идентификационен документ за едно и също животно, на което може да се противостои, като на животното се постави неизличим, но не и непременно видим знак при неговата първа идентификация.

([1]) ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 42. Директива, последно изменена с Директива 2006/104/ЕО (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 352).
([2]) ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 55.
([3]) ОВ L 178, 12.7.1994 г., стр. 66.
([4]) ОВ L 298, 3.12.1993 г., стр. 45. Решение, изменено с Решение 2000/68/ЕО (ОВ L 23, 28.1.2000 г., стр. 72).
([5]) ОВ L 23, 28.1.2000 г., стр. 72.

▼B

(4) Контурната схема, включена към идентификационния документ, установен в Решение 93/623/ЕИО, не е напълно съвместима с информацията, която се изисква от международните организации, занимаващи се с еднокопитни животни за състезания и надбягвания, а също и от Световната организация за здравето на животните (OIE). Настоящият регламент поради това следва да установи контурна схема, която да отговаря на нуждите на Общността и да е съвместима с приетите изисквания в тази връзка на международно равнище.

(5) Вносът на еднокопитни животни продължава да е подчинен на условията, установени в Директива 90/426/ЕИО и по-специално в Решение 93/196/ЕИО на Комисията от 5 февруари 1993 г. относно ветеринарно-санитарни условия и ветеринарно сертифициране за внос на еднокопитни животни за клане ([1]), и Решение 93/197/ЕИО на Комисията от 5 февруари 1993 г. относно ветеринарно-санитарни условия и ветеринарното сертифициране за внос на регистрирани еднокопитни животни и еднокопитни животни за отглеждане и разплод ([2]).

(6) Когато се прилагат митническите режими, установени в Регламент (ЕИО) № 2913/92 от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността ([3]), е необходимо допълнително позоваването на Регламент (ЕИО) № 706/73 на Съвета от 12 март 1973 г. относно нормативната уредба на Общността, приложима за Англо-нормандските острови и остров Ман в областта на търговията със земеделски продукти ([4]). Регламент (ЕИО) № 706/73 предвижда, че от 1 септември 1973 г. правилата на Общността са приложими в областта на ветеринарното законодателство, но изключва зоотехническото законодателство на Общността. Настоящият регламент следва да се прилага без да засяга този регламент.

(7) Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 година за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо ([5]) въвежда определение за животновъд. За разлика от него член 4, параграф 2 от Директива 90/426/ЕИО се отнася за собственика на животното или животновъда. Директива 92/35/ЕИО на Съвета от 29 април 1992 г. за определяне на правила за контрол и мерките за борба с болестта Африканска чума по конете ([6]) въвежда комбинирано определение на собственик и на лице, което отглежда животни. Тъй като според общностното и националното законодателство собственикът на еднокопитно животно не е задължително лицето, което отговаря за животното, целесъобразно е да се уточни, че основно лицето, което отглежда животното и което може да е и негов собственик, следва да е отговорно за идентификацията на еднокопитните животни в съответствие с настоящия регламент.

(8) С оглед запазването на последователността в законовите разпоредби на Общността методите за идентификация на еднокопитни животни, предвидени в настоящия регламент,

([1]) ОВ L 86, 6.4.1993 г., стр. 7. Решение, последно изменено с Регламент (ЕО) № 1792/2006 (ОВ L 362, 20.12.2006 г., стр. 1).
([2]) ОВ L 86, 6.4.1993 г., стр. 16. Решение, последно изменено с Регламент (ЕО) № 1792/2006.
([3]) ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1).
([4]) ОВ L 68, 15.3.1973 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1174/86 (ОВ L 107, 24.4.1986 г., стр. 1).
([5]) ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006.
([6]) ОВ L 157, 10.6.1992 г., стр. 19. Директива, последно изменена с Решение 2007/729/ЕО на Комисията (ОВ L 294, 13.11.2007 г., стр. 26).

▼B

следва да се прилагат, без да засягат Решение 96/78/ЕО на Комисията от 10 януари 1996 г. за определяне на критериите за вписването и регистрацията на еднокопитни в родословните книги за целите на разплода ([1]).

(9) Тези методи следва да отговарят на принципите, приети от организациите на животновъдите и одобрени в съответствие с Решение 92/353/ЕИО на Комисията от 11 юни 1992 г. за определяне на критерии за одобряване или признаване на организации и сдружения, които водят или създават родословни книги за регистрирани еднокопитни ([2]). В съответствие с това решение организацията или сдружението, които водят родословната книга за произхода на породата, следва да определят принципите на системата за идентифициране на еднокопитни животни и на воденето на родословната книга по раздели и на родословията, вписани в родословните книги.

(10) Освен това сертификатът за произход, посочен в член 4, параграф 2, буква г) от Директива 90/427/ЕИО, който следва да се добави към идентификационния документ, трябва да съдържа цялата необходима информация, която да гарантира, че еднокопитните животни, които се преместват между различни родословни книги, се вписват в този раздел на родословната книга, на критериите, за който те отговарят.

(11) В съответствие с член 1, трето тире от Решение 96/510/ЕО на Комисията от 18 юли 1996 г. за определяне на родословните и зоотехнически сертификати за внос на животни за разплод, на техните сперма, яйцеклетки и ембриони ([3]) родословният и зоотехническият сертификат за регистрирани еднокопитни трябва да отговаря на идентификационния документ, посочен в Решение 93/623/ЕИО. Следователно е необходимо да се поясни, че всяко позоваване на Решение 93/623/ЕИО, както и на Решение 2000/68/ЕО, следва да се приема като позоваване на настоящия регламент.

(12) Тъй като всички еднокопитни животни, родени или внесени в Общността в съответствие с настоящия регламент, трябва да бъдат идентифицирани с единствен идентификационен документ, са необходими специални разпоредби за случаите, когато статутът на животното като еднокопитно за разплод и доотглеждане бъде променен на регистрирано еднокопитно, в съответствие с определението в член 2, буква в) от Директива 90/426/ЕИО.

(13) Държавите-членки трябва да са в състояние да въвеждат специални режими за идентификацията на еднокопитни животни, отглеждани в диви или полудиви условия в определени зони или територии, включително природни резервати, с оглед спазването на член 2, втори параграф от Директива 92/35/ЕИО.

(14) Електронните идентификатори („транспондери“) за еднокопитни животни вече са навлезли широко в употреба на международно равнище. Тази технология следва да се използва, за да осигури тясна връзка между еднокопитното животно и средствата за идентификация. Еднокопитните животни следва да бъдат маркирани с транспондери, въпреки че трябва да се приеме разпоредба за алтернативни методи, използвани за идентифициране на животните при условие, че подобни алтернативни методи предоставят еквивалентни гаранции за предотвратяване на многократното издаване на идентификационни документи.

(15) Въпреки че еднокопитните винаги трябва да се придружават от идентификационния си документ в съответствие с настоящото законодателство на Общността, следва да се създаде разпоредба, която да допуска дерогация от това изискване, когато изпълнението му е невъзможно или дори нецелесъобразно с оглед на съхраняването на идентификационния документ през целия живот на еднокопитното

([1]) ОВ L 19, 25.1.1996 г., стр. 39.
([2]) ОВ L 192, 11.7.1992 г., стр. 63.
([3]) ОВ L 210, 20.8.1996 г., стр. 53. Решение, изменено с Решение 2004/186/ЕО (ОВ L 57, 25.2.2004 г., стр. 27).

▼B

животно, или когато такъв документ не е бил издаден, ако животното е било предназначено за клане преди да достигне необходимата пределна възраст за идентифициране.

(16) Тези дерогации следва да се прилагат без да засягат член 14 от Директива 2003/85/ЕО на Съвета от 29 септември 2003 г. относно мерки на Общността за борба с болестта шап ([1]), която позволява дерогации от определени мерки за борба с болестта за регистрирани еднокопитни за стопанства, в които е било потвърдено огнище на тази болест.

(17) На държавите-членки следва също така да се позволи да допускат използването на опростен идентификационен документ за еднокопитни, които се превозват в границите на територията им. В различни сфери бяха въведени пластмасови карти с вградени компютърни чипове („карти с чип“) като устройства за запаметяване на данни. Следва да се допусне издаването на такива карти с чип като допълнителна възможност в добавка към идентификационния документ и използването им при определени условия на мястото на идентификационния документ, придружаващ еднокопитните по време на тяхното движение в границите на държава-членка.

(18) В съответствие с член 8 от Регламент (ЕО) № 2076/2005 на Комисията от 5 декември 2005 г. относно определяне на преходни разпоредби за прилагането на Регламенти (ЕО) № 853/2004, (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета ([2]) изискванията за информация по хранителната верига за еднокопитни следва да започнат да се прилагат до края на 2009 г.

(19) Необходимо е да се предвидят разпоредби, в случай че е изгубен оригиналният доживотен идентификационен документ, издаден в съответствие с настоящия регламент. В тези разпоредби следва да се изключи колкото се може по-обхватно възможността за незаконно притежание на повече от един идентификационен документ с цел да се отрази правилно статута на животното като предназначено за клане с цел човешка консумация. При наличието на достатъчно информация, която може да се провери, следва да се издаде дубликат на документа, който е отбелязан като такъв и в който животното се изключва от хранителната верига. В противен случай следва да се издаде заместващ документ, отново отбелязан като такъв, в който освен всичко друго се променя статутът на преди това регистрирано еднокопитно животно на еднокопитно за отглеждане и разплод.

(20) В съответствие с членове 4 и 5 от Директива 90/426/ЕИО идентификационният документ е инструмент за забрана на придвижването на еднокопитни в случай на огнище на болест в стопанството, където те са държани или отглеждани. Следователно е необходимо да се предвиди прекратяването на валидността на този документ за цели на придвижването в случай на огнища на определени болести чрез съответно вписване в идентификационния документ.

(21) При смърт на еднокопитно животно, различна от заколването му в кланица, идентификационният документ следва да се върне на органа, който го е издал, от органа, упражняващ надзор над обработката на мъртвото животно в съответствие с Регламент (ЕО) № 1774/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 2002 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти, непредназначени за консумация от човека ([3]), и следва да се гарантира, че транспондерът или друг алтернативен метод,

([1]) ОВ L 306, 22.11.2003 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2006/104/ЕО.

([2]) ОВ L 338, 22.12.2005 г., стр. 83. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1246/2007 (ОВ L 281, 25.10.2007 г., стр. 21).

([3]) ОВ L 273, 10.10.2002 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1432/2007 на Комисията (ОВ L 320, 6.12.2007 г., стр. 13).

▼B

включително маркировки, използвани за идентифицирането на еднокопитното животно, не могат да се използват повторно.

(22) За да се предотврати попадането на транспондери в хранителната верига, месото на животни, от които в момента на клането не е било възможно да се отстрани транспондерът, се обявява за негодно за консумация от човека в съответствие с глава V на раздел II от приложение I към Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация ([1]).

(23) Стандартизирането на мястото за имплантиране на транспондерите и записването му в идентификационните документи следва да улесни намирането на имплантираните транспондери.

(24) Съгласно член 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните ([2]), живите животни, подготвени за пускане на пазара за консумация от човека, се определят като „храни“. Същият регламент предвижда широк обхват на отговорностите на операторите от хранителната промишленост във всички етапи на производството на храни, включително проследяване на животни за производство на храни.

(25) Еднокопитни животни за отглеждане и разплод, както и регистрирани еднокопитни на определен етап от живота си могат да станат еднокопитни за клане, както е определено в член 2, буква г) от Директива 90/426/ЕИО. Месото на нечифтокопитните, синоним на еднокопитните, е определено в приложение I към Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход ([3]).

(26) В съответствие с параграф 7 от раздел III от приложение II към Регламент (ЕО) № 853/2004 операторът на кланицата получава, да проверява и да действа съобразно информация за хранителната верига, която дава данни за произхода, историята и управлението на животни, предназначени за производство на храни. Компетентният орган може да разреши информацията за домашни нечифтокопитни да се изпрати до кланицата едновременно с животните, вместо предварително. Следователно идентификационният документ, който придружава еднокопитните за клане, следва да стане част от тази информация за хранителната верига.

(27) В съответствие с раздел II, глава III, параграф 1 от приложение I към Регламент (ЕО) № 854/2004 официалният ветеринарен лекар проверява дали стопанският субект в областта на храните изпълнява задължението си да гарантира, че животните, приети за клане с цел човешка консумация, са надлежно идентифицирани.

(28) В съответствие с раздел III, параграф 8 от приложение II към Регламент (ЕО) № 853/2004, стопанските субекти в областта на храните проверяват паспорта, придружаващ еднокопитните домашни животни, за да се уверят, че животното е

([1]) ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 206. Коригирана версия (ОВ L 226, 25.6.2004 г., стр. 83). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006.

([2]) ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 575/2006 на Комисията (ОВ L 100, 8.4.2006 г., стр. 3).

([3]) ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55. Коригирана версия (ОВ L 226, 25.6.2004 г., стр. 22). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1243/2007 на Комисията (ОВ L 281, 25.10.2007 г., стр. 8).

▼B

предназначено за клане за човешка консумация и ако приемат животното за клане, те трябва да предадат паспорта му на официалния ветеринарен лекар.

(29) Без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета от 26 юни 1990 г. относно установяване на процедура на Общността за определяне на максимално допустимите граници на остатъчни вещества от ветеринарно-медицински продукти в храните от животински произход ([1]) и Директива 96/22/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно забрана на употребата на определени субстанции с хормонално или тиреостатично действие и на бета-агонисти в животновъдството ([2]), назначаването на ветеринарни лекарствени продукти на еднокопитни е предмет на Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти ([3]).

(30) Член 10, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/82/ЕО предвижда специфични дерогации за еднокопитни от член 11 от същата директива, касаещи лечението на продуктивни животни с лекарствени продукти, които имат приети максимално допустими граници на остатъчни вещества за видове, различни от целевите видове, или са разрешени за различно заболяване при условие, че еднокопитните са идентифицирани в съответствие със законодателството на Общността и са специално маркирани в техния идентификационен документ като непредназначени за клане с цел човешка консумация или като предназначени за клане с цел човешка консумация, като карентният срок не трябва да бъде по-малко от шест месеца след лечението на животните с вещества, изброени в Регламент (ЕО) № 1950/2006 на Комисията от 13 декември 2006 г. за изготвяне, в съответствие с Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти, на списък с вещества, които са от съществено значение за лечението на еднокопитни животни ([4]).

(31) С оглед да се запази контролът над издаването на идентификационни документи трябва да се създаде в отделна база данни минимален набор от съответните данни, свързани с издаването на подобни документи. Базите данни в различни държави-членки трябва да си сътрудничат в съответствие с Директива 89/608/ЕИО на Съвета от 21 ноември 1989 г. относно взаимната помощ между административните органи на държавите-членки и сътрудничеството между тях и Комисията, за да се осигури правилното прилагане на законодателството, свързано с ветеринарните и зоотехническите въпроси ([5]), за да се улесни обменът на данни.

(32) Системата за универсалния доживотен номер на еднокопитните (UELN) бе приета в световен мащаб от най-важните организации за отглеждане на коне и за провеждане на конни надбягвания. Тя бе разработена по инициатива на Световната федерация за отглеждане на състезателни коне (WBFSH), Международния комитет по племенната книга (ISBC), Световната организация на чистокръвния арабски кон (ВАХО), Европейската конференция на организациите на арабски коне (ЕСАНО), Международната конференция за англо-арабските коне (CIAA), Международната федерация по конен спорт (FEI) и Европейския съюз за надпрепускванията с двуколки (UET), а информация за тази система може да се получи на интернет-страницата на UELN ([6]).

([1]) ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 61/2008 на Комисията (ОВ L 22, 25.1.2008 г., стр. 8).
([2]) ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 3. Директива, изменена с Директива 2003/74/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 262, 14.10.2003 г., стр. 17).
([3]) ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2004/28/ЕО (ОВ L 136, 30.4.2004 г., стр. 58).
([4]) ОВ L 367, 22.12.2006 г., стр. 33.
([5]) ОВ L 351, 2.12.1989 г., стр. 34.
([6]) http://www.ueln.net

▼B

(33) Системата UELN е подходяща за регистрация както на регистрирани еднокопитни, така и на еднокопитни за отглеждане и разплод и позволява да бъдат въведени постепенно компютъризирани мрежи, за да се гарантира, че самоличността на животното може да се проверява и занапред в съответствие с член 6 от Директива 90/427/ЕИО, когато става въпрос за регистрирани еднокопитни.

(34) Когато в базите данни се завеждат кодове, те и форматът на записаните идентификационни номера на отделните животни не трябва по никакъв начин да са в противоречие със създадената система UELN. Следователно трябва да се прави справка в списъка на издадените кодове UELN, преди да бъдат въвеждани каквито и да било нови кодове в дадена база данни.

(35) Според член 7, параграф 3 от Директива 90/426/ЕИО официалният ветеринарен лекар трябва да отбелязва идентификационния номер или номера на идентификационния документ на закланото животно и да изпрати на компетентните органи по място на изпращане, по молба на последните, атестация, която удостоверява, че животното е било заклано. В съответствие с член 4, параграф 4, точка i) от същата директива след клането на регистрираните еднокопитни идентификационният им документ трябва да бъде върнат на органа, които го е издал. Тези изисквания трябва да се прилагат и за идентификационни документи, издадени за еднокопитни за отглеждане и разплод. Създаването на съвместим с UELN доживотен номер и използването му при идентифицирането на властите или органите, издали идентификационния документ, би улеснило спазването на тези изисквания. Когато е възможно, държавите-членки следва да действат посредством органите за връзка, които са определили в съответствие с член 35 от Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните ([1]).

(36) Ветеринарният контрол, необходим за получаване на ветеринарно-санитарните гаранции в съответствие с членове 4 и 5 от Директива 90/426/ЕИО, може да се осъществи успешно само ако стопанството, както е описано в член 2, параграф а) от същата директива, е познато на компетентния орган. Подобни изисквания произтичат от прилагането на законодателството в областта на храните спрямо еднокопитни, разглеждани като животни за производство на храни. Въпреки това поради честите придвижвания на еднокопитните животни в сравнение с други видове добитък, не трябва да се прави опит за постигането на обичайно проследяване в реално време на еднокопитните. Следователно идентификацията на еднокопитни следва да представлява първия етап от системата за идентификация и регистрация на еднокопитни, която трябва да се изготви в рамките на новата политика на Общността за здравето на животните.

(37) С оглед на еднаквото прилагане на законодателството на Общността относно идентификацията на еднокопитни в държавите-членки и с цел да се гарантира, че тя е ясна и прозрачна, Решение 93/623/ЕИО и Решение 2000/68/ЕО следва да се отменят и да се заменят с настоящия регламент.

(38) Следва да се предвидят преходни мерки с оглед на това да се позволи на държавите-членки да се адаптират към правилата, установени в настоящия регламент.

(39) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните и на Постоянния комитет по зоотехника,

([1]) ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1. Коригирана версия (ОВ L 191, 28.5.2004 г., стр. 1). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006.

▼B

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ПРИЛОЖНО ПОЛЕ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет и приложно поле

1. Настоящият регламент определя правила за идентификация на еднокопитни:

а) родени в Общността; или

б) допуснати за свободно обращение в Общността в съответствие с митническия режим, определен в член 4, параграф 16, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2913/92.

2. Настоящият регламент се прилага без да накърнява:

а) Регламент (ЕИО) № 706/73 и Решение 96/78/ЕО; и

б) мерките, предприети от държавите-членки за регистрация на стопанствата, които отглеждат еднокопитни.

Член 2

Определения

1. За целите на настоящия регламент се прилагат определенията от член 2, букви а) и в) — е), букви з) и и) от Директива 90/426/ЕИО и от член 2, буква в) от Директива 90/427/ЕИО.

2. Прилагат се и следните определения:

а) „стопанин“ означава всяко физическо или юридическо лице, което е собственик на или държи еднокопитно животно, или е му е възложено неговото отглеждане, без значение дали получава финансово възнаграждение или не, и дали извършва дейността временно или постоянно, включително по време на превоз, при провеждане на пазари, или по време на състезания, надбягвания или културни прояви;

б) „транспондер“ означава пасивно радиочестотно идентификационно устройство:

i) отговарящо на стандарт ISO 11784 и прилагащо технологията HDX или FDX-B; и

ii) четимо от четящо устройство, съвместимо със стандарт ISO 11785 на минимално разстояние от 12 cm;

в) „еднокопитно животно“ или „еднокопитни животни“ означава див или опитомен нечифтокопитен бозайник от всички видове от рода *Equus* от семейство *Equidae*, и техните кръстоски;

г) „уникален доживотен номер“ означава уникален 15-знаков цифрено-буквен код, съдържащ информация за отделното еднокопитно животно и за базата данни и държавата, в които тази информация е записана първоначално в съответствие със системата за кодиране на универсалния доживотен номер на еднокопитни (UELN), като включва:

i) идентификационен код от шест цифри, съвместим с UELN, отнасящ се за базата данни, посочена в член 21, параграф 1; следван от

ii) деветцифрен индивидуален идентификационен номер, определен за еднокопитното животно.

▼B

д) „карта с чип“ означава пластмасово устройство с вграден компютърен чип, което е в състояние да запаметява данни и да ги изпраща по електронен път до съвместими компютърни системи.

ГЛАВА II

ИДЕНТИФИКАЦИОНЕН ДОКУМЕНТ

Член 3

Общи принципи и задължения за идентифициране на еднокопитните

1. Еднокопитните животни, посочени в член 1, параграф 1 не се отглеждат, освен ако не са идентифицирани в съответствие с настоящия регламент.

2. Ако стопанинът на еднокопитното животно не е негов собственик, той действа в рамките на настоящия регламент по поръчение на и в съгласие с физическото или юридическото лице, чиято собственост е еднокопитното животно („собственикът“).

3. За целите на настоящия регламент системата за идентифициране на еднокопитни включва следните елементи:

а) единствен доживотен идентификационен документ;

б) метод за гарантиране на недвусмислена връзка между идентификационния документ и еднокопитното животно;

в) база данни, която записва под уникален идентификационен номер идентификационните данни за животното, за което е бил издаден идентификационен документ на регистрирано в тази база данни лице.

Член 4

Органи, издаващи идентификационни документи за еднокопитни

1. Държавите-членки гарантират, че идентификационният документ, посочен в член 5, параграф 1, за регистрирани еднокопитни е издаден от следните органи („органи издатели“):

а) организация или сдружение, официално одобрени или признати от държавата-членка, или от официален орган на съответната държава-членка, посочени в първо тире от член 2, буква в) от Директива 90/427/ЕИО, които водят родословната книга за тази порода, както е посочено в член 2, буква в) от Директива 90/426/ЕИО; или

б) клон на международна организация или асоциация със седалище в държавата-членка, която отглежда коне за състезания или надбягвания, както е посочено в член 2, буква в) от Директива 90/426/ЕИО.

2. Идентификационните документи, издадени от органите в трета страна, които издават родословни сертификати в съответствие с член 1, трето тире от Решение 96/510/ЕО, се считат за валидни в съответствие с настоящия регламент за регистрирани еднокопитни, посочен в член 1, параграф 1, буква б).

3. Органът, издател на идентификационния документ по член 5, параграф 1 относно еднокопитни за отглеждане и разплод, се посочва от компетентния орган.

4. Органите издатели, посочени в параграфи 1, 2 и 3 действат в съответствие с настоящия регламент, и по-специално с разпоредбите на членове 5, 8—12, 14, 16, 17, 21 и 23.

▼B

5. Държавите-членки съставят и постоянно актуализират списък на органите издатели и оповестяват тази информация на останалите държави-членки и на обществеността на интернет страница.

Информацията относно органите издатели включва поне данните за контакт, необходими за спазването на изискванията на член 19.

С цел да се подпомогнат държавите-членки да представят тези актуални списъци, Комисията предоставя интернет страница, на която държавите-членки да поставят връзки към своите национални интернет страници.

6. Списъците на органите издатели в трети страни, посочени в параграф 2, се изготвят и актуализират в съответствие със следните условия:

а) компетентният орган на третата страна, в която се намира органът издател, гарантира, че:

i) органът издател отговаря на параграф 2;

ii) когато органът издател е одобрен в съответствие с Директива 94/28/ЕО, той трябва да отговаря на изискванията за информация, посочени в член 21, параграф 3 от настоящия регламент;

iii) списъците на органите издатели се съставят, актуализират и се оповестяват на Комисията;

б) Комисията:

i) редовно уведомява държавите-членки за нови или актуализирани списъци, които получава от компетентните органи на съответните трети страни в съответствие с буква а), точка iii);

ii) урежда предоставянето на обществеността на актуализираните версии на тези списъци;

iii) когато е необходимо, добавя без излишно закъснение информация, свързана със списъка на органите издатели в трети страни, към дневния ред на Постоянния комитет по зоотехника за вземане на решение в съответствие с процедурата по член 11, параграф 2 от Директива 88/661/ЕИО на Съвета ([1]).

Член 5

Идентифициране на еднокопитни, родени в Общността

1. Еднокопитните, родени в Общността, се идентифицират с помощта на единен идентификационен документ в съответствие с образеца на идентификационен документ за еднокопитни, посочен в приложение I („идентификационен документ“ или „паспорт“). Той се издава за целия живот на еднокопитното животно.

Идентификационният документ е в печатен неделим формат и съдържа позиции за вписването на изискваната информация по следните раздели от него:

а) в случай на регистрирани еднокопитни — раздели I до X;

б) в случай на еднокопитни за отглеждане и разплод, поне раздели I, III, IV и VI до IX.

2. Органът издател гарантира, че идентификационен документ за еднокопитно животно не се издава, преди да е бил попълнен надлежно поне раздел I от него.

3. Без да се засяга член 1, параграф 1 от Решение 96/78/ЕО и без да се нарушават разпоредбите на параграф 1, буква а) и параграф 2 от настоящия член, регистрираните еднокопитни се идентифицират

([1]) ОВ L 382, 31.12.1988 г., стр. 36.

▼B

в идентификационния документ според правилата на органите издатели, посочени в член 4, параграф 1 или 2 от настоящия регламент.

4. За регистрирани еднокопитни органът издател, посочен в член 4, параграф 1, буква а) и параграф 2 от настоящият регламент, попълва в раздел II на идентификационния документ информацията от сертификата за произход, посочен в член 4, параграф 2, буква г) от Директива 90/427/ЕИО.

В съответствие с принципите на одобрената или признатата организация на животновъди, която води родословната книга за произхода на породата на съответното регистрирано еднокопитно животно, сертификатът за произхода съдържа цялата родословна информация, раздела на родословната книга, посочен в членове 2 или 3 от Решение 96/78/ЕО и, където съществува, класа на основния раздел, в който е вписано еднокопитното животно.

5. За да се получи идентификационен документ, до органа издател, посочен в член 4, параграфи 1, 2 или 3, се подава заявление от стопанина или от собственика, когато това специално се изисква от законодателството на държавата членка, в която е родено животното, в срока, предвиден за това в параграф 6 от настоящия член и член 7, параграф 1 за получаване на идентификационния документ, посочен в параграф 1 от настоящия член, като се предоставя и цялата необходима информация, за да се спази настоящият регламент.

6. Без да се засяга член 13, параграф 1, еднокопитните, родени в Общността се идентифицират в съответствие с настоящия регламент или преди 31 декември на годината на раждане на еднокопитното животно, или до шест месеца след раждането му, в зависимост от това, коя от двете е по-късната дата.

Чрез дерогация от първата алинея, държавите-членки могат да решат да ограничат този максимално разрешен срок за идентифициране на еднокопитни животни до шест месеца.

Държавите-членки, които се възползват от дерогацията, предвидена във втора алинея, информират за това Комисията и останалите държави-членки.

7. Последователността на разделите и тяхното номериране остават непроменени в идентификационния документ, с изключение на случаите, при които раздел I е разположен в средата на идентификационния документ.

8. Идентификационният документ не може да бъде преиздаван или заменян, с изключение на случаите, посочени членове 16 и 17.

Член 6

Дерогации относно попълването на раздел I на идентификационния документ

Чрез дерогация от член 5, параграф 2, когато е имплантиран транспондер в съответствие с член 11, или е поставен индивидуален, незаличим и видим алтернативен знак в съответствие с член 12, информацията в точка 3, букви б) — ж) от част А на раздел I и в точки 12 до 18 в контурната схема в част Б от раздел I на идентификационния документ може да не се попълва, или на мястото на контурната схема може да се приложи снимка или разпечатка, даваща достатъчно подробни данни за идентифициране на еднокопитното животно.

Дерогацията, предвидена в първия параграф, не засяга правилата относно идентифициране на еднокопитни, определени от органите издатели, посочени в член 4, параграфи 1, 2 и 3.

▼B

Член 7

Дерогации, касаещи идентифицирането на определени еднокопитни животни, живеещи в диви или полудиви условия

1. Чрез дерогация от член 5, параграфи 1, 3 и 5, компетентният орган може да реши еднокопитните животни от определени популации, живеещи в диви или полудиви условия в определени райони, включително природни резервати, които се определят от същия орган, да се идентифицират в съответствие с член 5, само когато биват преместени от такива райони или се използват като добитък.

2. Държавите-членки, които имат намерение да се възползват от дерогацията, предвидена в параграф 1, информират Комисията за съответните популация и райони:

а) най-късно до шест месеца след влизането в сила на настоящия регламент; или

б) преди да се възползват посочената дерогация.

Член 8

Идентифициране на внесени еднокопитни

1. Стопанинът или, когато това специално се изисква от законодателството на държавата-членка, в която е внесено животното, собственикът подава заявление за идентификационен документ, или за регистриране на съществуващ идентификационен документ в базата данни на съответния орган издател в съответствие с член 21, най-късно до 30 дни след приключването на митническия режим, посочен в член 4, параграф 16, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2913/92, когато:

а) еднокопитни се внасят в Общността; или

б) временното приемане, определено в член 2, буква и) от Директива 90/426/ЕИО, се променя на постоянно въвеждане в съответствие с член 19, буква iii) от тази директива.

2. Когато еднокопитно животно, в съответствие с параграф 1 на настоящия член, се придружава от документи, които не отговарят на член 5, параграф 1, или в тях има пропусната информация, която се изисква от настоящия регламент, органът издател по молба на стопанина или на собственика, когато това специално се изисква от законодателството на държавата-членка, в която е внесено животното:

а) попълва тези документи така, че те да отговарят на изискванията на член 5; и

б) записва идентификационните данни на еднокопитното животно, както и допълнителната информация в базата данни в съответствие с член 21.

3. Когато документите, които придружават еднокопитното, както е посочено в параграф 1 на този член, не могат да бъдат изменени така, че да отговарят на изискванията на член 5, параграфи 1 и 2, те се смятат за невалидни за целите на идентифицирането в съответствие с настоящия регламент.

Когато документите, посочени в първата алинея, бъдат предадени на органа издател или анулирани от него, това обстоятелство се записва в базата данни, посочена в член 21, и еднокопитното животно се идентифицира в съответствие с член 5.

▼B

ГЛАВА III

ПРОВЕРКИ, ИЗИСКВАНИ ПРЕДИ ИЗДАВАНЕТО НА ИДЕНТИФИКАЦИОННИ ДОКУМЕНТИ И ТРАНСПОНДЕРИ

Член 9

Проверка на единните идентификационни документи, издадени на еднокопитни

Преди да издаде идентификационен документ, органът издател или представляващото го лице предприема всички необходими мерки, за да:

а) провери, че не е бил издаван досега такъв идентификационен документ за съответното еднокопитно;

б) предотврати многократното неправомерно издаване на идентификационни документи за отделно еднокопитно животно.

Тези мерки се изразяват най-малкото в преглеждане на наличните съответни документи и електронни записи, проверка на животното за знаци или маркировки от предишна идентификация и прилагане на мерките, предвидени в член 10.

Член 10

Мерки за установяване на предишна активна маркировка на еднокопитни

1. Мерките, посочени в член 9, включват поне мерки за установяване на:

а) всякакви имплантирани по-рано транспондери, като се използва четящо устройство съвместимо със стандарт ISO 11785 и в състояние да чете поне транспондери HDX и FDX-B, когато четящото устройство е в пряк контакт с повърхността на тялото на мястото, където в нормални условия се имплантира транспондерът;

б) всякакви клинични знаци, които говорят, че предишен имплантиран транспондер е бил отстранен хирургически;

в) всякакъв друг алтернативен знак по животното, поставен в съответствие с член 12, параграф 3, буква б).

2. Когато мерките, предвидени в параграф 1, покажат наличието на предишен имплантиран транспондер или какъвто и да е друг алтернативен знак, поставен в съответствие с член 12, параграф 3, буква б), органът издател предприема следните мерки:

а) в случай на еднокопитни, родени в държава-членка, органът издава дубликат или заместващ идентификационен документ в съответствие с членове 16 или 17;

б) в случай на внесени еднокопитни, органът действа в съответствие с член 8, параграф 2.

3. Когато мерките, предвидени в параграф 1, буква б), покажат наличието на по-рано имплантиран транспондер или мерките, предвидени в параграф 1, буква в), покажат наличието на какъвто и да е друг алтернативен знак, органът издател записва тази информация по подходящ начин в част А и в контурната схема в част Б на раздел I на идентификационния документ.

4. Когато се потвърди недокументирано отстраняване на транспондер или алтернативен знак, посочен в параграф 3 на настоящия член, за еднокопитно животно, родено в Общността, органът издател, посочен в член 4, параграф 1 или 3, издава заместващ идентификационен документ в съответствие с член 17.

▼B

Член 11

Електронни методи за удостоверяване на самоличността

1. Органът издател гарантира, че в момента на първото му идентифициране, еднокопитното животно получава активна маркировка чрез имплантиране на транспондер.

Държавите-членки определят минималната изисквана квалификация за описаната в първата алинея интервенция или посочват лице или професия, които могат да извършват подобни операции.

2. Транспондерът се имплантира парентерално в асептични условия между тила и най-високата част на гърба в средата на врата в областта на вратното сухожилие.

Компетентният орган обаче може да разреши имплантирането на транспондера на различно място във врата на еднокопитното животно, ако такова алтернативно имплантиране не нарушава хуманното отношение към животното и не увеличава риска от изместване на транспондера, в сравнение с метода, описан в първата алинея.

3. Когато транспондерът е имплантиран в съответствие с параграфи 1 и 2, органът издател вписва следната информация в идентификационния документ:

а) в точка 5 на част А от раздел I поне последните 15 знака на кода, предаван от транспондера и показван от четящото устройство след имплантирането, заедно с, където е необходимо, самозалепващ се стикер с баркод или разпечатка на този баркод, който кодира поне тези последни 15 знака от кода, предаван от транспондера;

б) в точка 11 на част А от раздел I, подписът и печатът на лицето, посочено в параграф 1, което е извършило идентифицирането и е имплантирало транспондера;

в) в точки 12 или 13 на контурната схема в част Б от раздел I, в зависимост от страната, на която е бил имплантиран транспондерът, мястото, където е имплантиран транспондерът в еднокопитното животно;

4. Чрез дерогация от параграф 3, буква а), когато мерките, предвидени в член 26, параграф 2, се прилагат за еднокопитни животни, маркирани с по-рано имплантиран транспондер, който не отговаря на стандартите, определени в член 2, параграф 2, буква б), в точка 5 на част А от раздел I в идентификационния документ се вписва името на производителя или на системата за четене.

5. Когато държавите-членки определят правила, за да гарантират, в съответствие със стандартите в член 2, параграф 2, буква б), уникалността на цифрите, показвани от транспондерите, имплантирани от органите издатели, посочени в член 4, параграф 1, буква а) и одобрени в съответствие с Решение 92/353/ЕИО на Комисията от компетентните органи на същата държава-членка, тези правила се прилагат, без да излагат на риск системата за идентификация, определена от орган издател в друга държава-членка или трета страна, която е извършила идентифициране в съответствие с настоящия регламент по молба на стопанина или, когато това специално се изисква от законодателството на държавата-членка, в която е родено животното, на собственика.

Член 12

Алтернативни методи за удостоверяване на самоличността

1. Чрез дерогация от член 11, параграф 1, държавите-членки могат да позволят идентифицирането на еднокопитни чрез подходящи алтернативни методи, включително маркировки, които

▼B

дават равностойни научни гаранции, че самостоятелно или в комбинация тези методи осигуряват надеждно удостоверяване на самоличността на еднокопитното животно и ефективно предотвратяват повторно издаване на идентификационните документи („алтернативен метод“).

Органът издател гарантира, че на определено еднокопитно животно не се издава идентификационен документ, преди алтернативната маркировка или метод, посочени в първата алинея, да се впишат в точка 6 или 7 на част А от раздел I на идентификационния документ и да се запишат в базата данни в съответствие с член 21, параграф 1, буква е).

2. Когато се използва алтернативен метод, стопанинът предоставя средствата, осигуряващи достъп до тази информация за идентификация, и, когато това е приложимо, поема разноските за удостоверяване на самоличността на животното.

3. Държавите-членки гарантират, че:

а) не са използвани алтернативни методи като единствени средства за удостоверяване на самоличността на еднокопитни при поголямата част от идентифицираните с настоящия регламент еднокопитни; и

б) видимите маркировки, поставени на еднокопитни за отглеждане и разплод, не се могат да бъдат сбъркани с тези, предназначени на тяхна територия за регистрирани еднокопитни.

4. Държавите-членки, които имат намерение да се възползват от дерогацията, предвидена в параграф 1, предоставят информация за това на Комисията, другите държави-членки и обществеността на интернет страница.

С цел да подпомогне държавите-членки да оповестяват тази информация, Комисията предоставя интернет страница, на която всяка държава-членка поставя връзка към своята национална интернет страница.

ГЛАВА IV

ДВИЖЕНИЕ И ТРАНСПОРТ НА ЕДНОКОПИТНИ

Член 13

Движение и транспорт на регистрирани еднокопитни и еднокопитни за отглеждане и разплод

1. Идентификационният документ винаги придружава регистрираните еднокопитни и еднокопитните за отглеждане и разплод.

2. Чрез дерогация от параграф 1, идентификационният документ може да не придружава еднокопитните, посочени в същия параграф, когато те:

а) се намират в конюшнята или на паша и идентификационният документ може незабавно да се достави от стопанина;

б) временно се придвижват ходом или:

i) в близост до стопанството в границите на държавата-членка, така че идентификационният документ да може да се предостави до три часа; или

ii) по време на извеждане на паша на еднокопитните до и от летните пасбища и идентификационните документи могат да се представят в стопанството, от което са тръгнали животните;

в) са неотбити и придружават своята майка или кърмеща кобила;

г) участват в тренировка или тест за конно състезание или мероприятие, което изисква напускането на мястото, където се провежда състезанието или мероприятието;

д) са придвижвани или транспортирани в извънредна ситуация, свързана със самите еднокопитни животни, или, без това да засяга втората алинея от член 14, параграф 1 от Директива 2003/85/ЕО, свързана със стопанството, в което животните са държани.

▼B

Член 14

Дерогации за определени придвижвания и транспорт без или с опростени идентификационни документи

1. Чрез дерогация от член 13, параграф 1, компетентният орган може да разреши движението или транспорта в границите на една и съща държава-членка на еднокопитни, посочени в същия параграф, които не се придружават от идентификационния си документ, при условие, че са придружавани от карта с чип, издадена от органа, който е издал техния идентификационен документ, и съдържаща информацията, посочена в приложение II.

2. Държавите-членки, които се възползват от дерогацията, предвидена в параграф 1 на настоящия член, могат да предоставят дерогации една на друга, които обхващат придвижвания или транспорт на еднокопитни, посочени в член 13, параграф 1, в границите на своите територии.

Те са длъжни да информират Комисията за своето намерение да предоставят такава дерогация.

3. Органът издател издава временен документ, който съдържа поне уникалния доживотен номер и, където има, кода на транспондера, и който разрешава движението и транспорта на еднокопитни в границите на същата държава-членка за ограничен период от време, непревишаващ 45 дни, през които идентификационният документ се предава на органа издател или на компетентния орган за целите на актуализиране на идентификационните данни.

4. Когато през периода, упоменат в параграф 3, еднокопитно животно се транспортира до друга държава-членка или през друга държава-членка към трета страна, независимо от своя статут на регистриране и като допълнение към временния документ то се придружава и от здравен сертификат в съответствие с приложение В към Директива 90/426/ЕИО. Ако животното не е маркирано с транспондер или ако не е идентифицирано по друг начин в съответствие с член 12 от настоящия регламент, здравният сертификат трябва да съдържа описание в съответствие с раздел I на идентификационния документ.

Член 15

Движение и транспорт на еднокопитни за клане

1. Идентификационният документ, издаден в съответствие с член 5, параграф 1 или член 8, придружава еднокопитните животни за клане по време на движението или транспортирането им до кланицата.

2. Чрез дерогация от параграф 1, компетентният орган може да разреши еднокопитно животно за клане, което не е било идентифицирано в съответствие с член 5, да бъде транспортирано директно от стопанството, в което е родено, до кланицата в границите на една и съща държава-членка, при условие че:

а) еднокопитното животно не е по-възрастно от 12 месеца и има видими зъбни звезди на млечните крайни резци;

б) е налице непрекъсната проследимост от стопанството на раждане до кланицата;

в) по време на транспортирането до кланицата може да се установи самоличността на отделното еднокопитно животно в съответствие с членове 11 или 12;

г) пратката е придружена от информация за хранителната верига в съответствие с раздел III на приложение II към Регламент (ЕО) № 853/2004, и в нея се посочва индивидуалната идентификация, посочена в точка в) на настоящия параграф.

3. Член 19, параграф 1, букви б), в) и г) не се прилагат в случаи на движение или транспортиране на еднокопитни за клане в съответствие с параграф 2 на настоящия член.

▼B

ГЛАВА V

ИЗДАВАНЕ НА ДУБЛИКАТИ, ЗАМЕНЯНЕ И ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ДЕЙСТВИЕТО НА ИДЕНТИФИКАЦИОННИТЕ ДОКУМЕНТИ

Член 16

Издаване на дубликат на идентификационен документ

1. Когато оригиналният документ е изгубен, но самоличността на еднокопитното животно може да се установи основно чрез кода, предаван от транспондера, или въз основа на алтернативния метод и има налична декларация за собственост, органът издател, както е посочено в член 4, параграф 1, издава дубликат на идентификационния документ, в който се споменава уникалният доживотен номер, като обозначава ясно документа като такъв („дубликат на идентификационен документ“).

В такива случаи еднокопитното се класифицира в част II от раздел IX на дубликата на идентификационния документ като непредназначено за клане с цел човешка консумация.

Данни относно издадения дубликат на идентификационния документ и класификацията на еднокопитното животно в раздел IX от него се вписват чрез позоваване на уникалния доживотен номер в базата данни, както е посочено в член 21.

2. Чрез дерогация от втора алинея от параграф 1, компетентният орган може да реши да прекрати действието на статута на животното като предназначено за клане с цел човешка консумация за период от шест месеца, ако стопанинът може да представи в рамките на 30 дни от датата на обявяването на загубата на идентификационния документ достатъчно доказателства за това, че статутът на еднокопитното животно като предназначено за клане с цел човешка консумация, не е компрометиран поради медицинско лечение.

За целта компетентният орган вписва датата, от която започва да тече шестмесечният период на прекратяване на действието в първата колона на част III от раздел IX от дубликата на идентификационния документ и попълва третата колона от него.

3. Когато изгубеният оригинален идентификационен документ е издаден от орган издател, посочен в член 4, параграф 2, в трета страна, дубликатът на идентификационния документ се издава от органа, издал оригинала, и се изпраща на стопанина или, когато това специално се изисква от законодателството на държавата-членка, в която се намира еднокопитното животно, на собственика чрез органа издател или компетентния орган в тази държава-членка.

В такива случаи еднокопитното се класифицира в част II от раздел IX на дубликата на идентификационния документ като непредназначено за клане с цел човешка консумация, а записът в базата данни, както е упоменато в член 21, параграф 1, буква л), се изменя по съответния начин.

Дубликатът на идентификационния документ обаче може да бъде издаден от орган издател, посочен в член 4, параграф 1, буква а), който регистрира еднокопитни от тази порода или от орган издател, посочен в член 4, параграф 1, буква б), който регистрира еднокопитни за тази цел в държавата-членка, в която се намира еднокопитното животно, когато органът, издал оригинала в третата страна, е дал своето съгласие.

4. Когато изгубеният идентификационен документ е бил издаден от орган издател, който вече не съществува, дубликатът на идентификационния документ се издава от орган издател в държавата-членка, в която се намира еднокопитното животно в съответствие с параграф 1.

▼B

Член 17

Идентификационен документ, заместващ оригинала

Когато оригиналът на идентификационен документ е изгубен и самоличността на еднокопитното животно не може да бъде установена, органът издател, посочен в член 4, параграф 3, в държавата-членка, в която се намира еднокопитното животно, издава идентификационен документ, заместващ оригинала („заместващ идентификационен документ“), който трябва да бъде ясно обозначен като такъв и да отговаря на изискванията на член 5, параграф 1, буква б).

В подобни случаи еднокопитното животно се класифицира в част II от раздел IX на заместващия идентификационен документ като непредназначено за клане с цел човешка консумация.

Данните относно издадения заместващ идентификационен документ и статута на регистрация и класификацията на еднокопитното животно в раздел IX от него се адаптират по подходящ начин в базата данни, посочена в член 21 чрез позоваване на уникалния доживотен номер.

Член 18

Прекратяване на действието на идентификационен документ за цели на движение

Официалният ветеринарен лекар прекратява валидността за цели на движение на идентификационен документ чрез подходящо вписване в раздел VIII от него, когато еднокопитно животно се отглежда в или произхожда от стопанство, което:

а) е под забрана, посочена в член 4, параграф 5 от Директива 90/426/ЕИО; или

б) се намира в държава-членка или район от държава-членка, в който има случаи на африканска чума по конете.

ГЛАВА VI

СМЪРТ НА ЕДНОКОПИТНИ И ЕДНОКОПИТНИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА КЛАНЕ С ЦЕЛ ЧОВЕШКА КОНСУМАЦИЯ, И ДОКУМЕНТИРАНЕ НА ЛЕЧЕНИЕТО

Член 19

Смърт на еднокопитни

1. При заколването или смъртта на еднокопитно животно се предприемат следните мерки:

а) транспондерът следва да се предпази от последващо неправомерно използване, като се прибира, унищожава или съхранява *in situ*;

б) идентификационният документ се анулира, като минимум се поставя печат „невалиден“ върху първата страница;

в) на органа издател или директно, или чрез пункта за контакт, посочен в член 23, параграф 4 се връчва удостоверение, в което се посочва уникалният доживотен номер на еднокопитното животно и което гласи, че еднокопитното е било заклано, убито или е умряло, като се посочва и датата на смъртта; и

г) анулираният идентификационен документ се унищожава.

2. Мерките, предвидени в параграф 1, се извършват от или под надзора на:

а) официалния ветеринарен лекар:

▼B

i) в случай на заколване или убиване за целите на предпазване от заболявания, в съответствие с член 4, параграф 4, точка i) от Директива 90/426/ЕИО; или

ii) след заколване, в съответствие с член 7, параграф 3 от Директива 90/426/ЕИО; или

б) компетентния орган, определен в член 2, параграф 1, буква и) от Регламент (ЕО) № 1774/2002, в случай на съхраняване или обработване на трупа в съответствие с членове 4 или 5 от същия регламент.

3. Когато, в съответствие с параграф 1, буква а) транспондерът не може да бъде изваден от еднокопитно животно, заклано с цел човешка консумация, официалният ветеринарен лекар обявява месото или частта от месото, в която се намира транспондерът, за негодно за човешка консумация в съответствие с глава V, параграф 1, буква н) от раздел II от приложение I към Регламент (ЕО) № 854/2004.

4. Чрез дерогация от параграф 1, буква г) и без да се засягат правилата, отпечатани в идентификационния документ от органа издател, държавите-членки могат да прилагат процедури за връщане на обявения за невалиден документ на органа издател.

5. Във всички случаи на смърт или загуба на еднокопитно животно, които не са посочени в този член, стопанинът връща идентификационния документ на съответния орган издател, посочен в член 4, параграф 1, 2 или 3 в срок от 30 дни след смъртта или загубата на животното.

Член 20

Еднокопитни, предназначени за клане с цел човешка консумация, и документиране на лечението

1. Едно еднокопитно животно се счита за предназначено за клане с цел човешка консумация, освен когато то необратимо е обявено за непредназначено за тази цел в част II от раздел IX на идентификационния документ с подпис на:

а) стопанина или на собственика по тяхно усмотрение; или

б) стопанина и на отговорния ветеринарен лекар в съответствие с член 10, параграф 2 от Директива 2001/82/ЕО.

2. Преди всяко лечение в съответствие с член 10, параграф 2 от Директива 2001/82/ЕО или преди каквото и да е лечение с лекарствен продукт, разрешен в съответствие с член 6, параграф 3 от посочената директива, отговорният ветеринарен лекар уточнява статута на еднокопитното животно или като предназначено за клане с цел човешка консумация, какъвто е случаят по подразбиране, или като непредназначено за клане с цел човешка консумация, както е посочено в част II от раздел IX на идентификационния документ.

3. Когато лечението, посочено в параграф 2 от настоящия член, не е разрешено за еднокопитни, предназначени за клане с цел човешка консумация, отговорният ветеринарен лекар се уверява, че в съответствие с дерогацията, предвидена в член 10, параграф 2 от Директива 2001/82/ЕО, съответното еднокопитно животно необратимо се обявява за непредназначено за клане с цел човешка консумация чрез:

а) попълване и подписване на част II от раздел IX от идентификационния документ; и

б) анулиране на част III от раздел IX на идентификационния документ.

4. При нужда от лечение на еднокопитно животно при условията, посочени в член 10, параграф 3 от Директива 2001/82/ЕО,

▼B

отговорният ветеринарен лекар вписва в част III от раздел IX на идентификационния документ необходимите данни относно лекарствения продукт, съдържащ основни вещества за лечението на еднокопитни, изброени в Регламент (ЕО) № 1950/2006.

Отговорният ветеринарен лекар вписва датата на последния предписан прием на лекарствения продукт и в съответствие с член 11, параграф 4 от Директива 2001/82/ЕО информира стопанина за датата, на която изтича карентният период, установен в съответствие с член 10, параграф 3 от посочената директива.

ГЛАВА VII

ЗАПИСИ И САНКЦИИ

Член 21

База данни

1. Когато издава идентификационен документ или регистрира по-рано издадени идентификационни документи, органът издател записва в своята база данни поне следната информация относно еднокопитното животно:

а) уникален доживотен номер;

б) вид;

в) пол;

г) цвят;

д) дата (ден, месец, година) на раждане;

е) ако е приложимо, поне последните 15 знака от кода, предаван от транспондера, или предавания от радиочестотно устройство код, който не е съобразен със стандарта, определен в член 2, параграф 2, буква б), заедно с информация за изисканата система за прочит на информацията, или алтернативен метод;

ж) държава на раждане;

з) дата на издаване и на всяко изменение на идентификационния документ;

и) име и адрес на лицето, на чието име се издава идентификационният документ;

й) статут на регистрирано еднокопитно или на еднокопитно за отглеждане и разплод;

к) име на животното (рождено име и, където е приложимо, търговско име);

л) известен статут на животното като непредназначено за клане с цел човешка консумация;

м) информация относно евентуални дубликати и заместващи идентификационни документи в съответствие с членове 16 и 17;

н) съобщената дата на смъртта на животното.

2. Органът издател е длъжен да съхранява информацията, описана в параграф 1 от настоящия член, като запис в своята база данни в продължение на най-малко 35 години или минимум две години след смъртта на еднокопитното животно, известена в съответствие с член 19, параграф 1, буква в).

3. Веднага след вписването на информацията по параграф 1 от настоящия член органът издател изпраща информацията, посочена в букви а) до е) и н) от същия параграф, до централната база данни

▼B

на държавата-членка, в която е родено еднокопитното животно, ако такава база данни е била предоставена на разположение в съответствие с член 23.

Член 22

Съобщаване на кода на базите данни на органите издатели

Държавите-членки предоставят наименованията, адресите, включително и начините за осъществяване на контакт, както и шестзнаковия идентификационен код, съвместим с UELN, на базите данни на органите издатели на разположение на другите държави-членки и на обществеността на интернет страница.

С цел да подпомогне държавите-членки да оповестяват тази информация, Комисията предоставя интернет страница, на която всяка държава-членка поставя връзка към своята национална интернет страница.

Член 23

Централни бази с данни, съвместно сътрудничество и контактни точки

1. Държава-членка може да реши, че органът издател трябва да въведе информацията, посочена в член 21 и отнасяща се до еднокопитни, родени или идентифицирани на нейна територия, в централна база данни или че базата данни на органа издател трябва да се свърже с тази централна база данни (наричана „централната база данни“).

2. Държавите-членки си сътрудничат при експлоатацията на своите централни бази данни в съответствие с Директива 89/608/ЕИО.

3. Държавите-членки предоставят наименованието, адреса и шестзнаковия идентификационен код, съвместим с UELN, на своите централни бази данни на разположение на другите държави-членки и на обществеността на интернет страница.

С цел да подпомогне държавите-членки да предоставят тази информация на разположение, Комисията предоставя интернет страница, на която всяка държава-членка поставя връзка към своята национална интернет страница.

4. Държавите-членки осигуряват контактна точка за получаване на удостоверенията, посочени в член 19, параграф 1, буква в), за по-нататъшно разпространение до съответните органи издатели, одобрени на тяхна територия.

Тази контактна точка може да бъде орган за връзка, посочен в член 35 от Регламент (ЕО) № 882/2004.

Данни относно контактната точка, които могат да бъдат включени в централната база данни, се предоставят на другите държави-членки и на обществеността на интернет страница.

С цел да подпомогне държавите-членки да предоставят тази информация, Комисията предоставя интернет страница, на която всяка държава-членка поставя връзка към своята национална интернет страница.

Член 24

Санкции

Държавите-членки установяват правилата относно санкциите, които се налагат при нарушения на настоящия регламент, и вземат всички мерки, които са необходими, за да осигурят тяхното прилагане. Предвидените наказания трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

Държавите-членки съобщават тези разпоредби на Комисията най-късно до 30 юни 2009 г. Всяко следващо изменение, което засяга тези разпоредби, незабавно се съобщава на Комисията.

▼B

ГЛАВА VIII

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 25

Отменяне

Решения 93/623/ЕИО и 2000/68/ЕО се отменят считано от 1 юли 2009 г.

Позоваването на отменените решения се тълкува като позоваване на настоящия регламент.

Член 26

Преходни разпоредби

1. Еднокопитните, родени най-късно до 30 юни 2009 г. и идентифицирани преди тази дата в съответствие с Решение 93/623/ЕИО или Решение 2000/68/ЕО, се считат за идентифицирани в съответствие с настоящия регламент.

Идентификационните документи за тези еднокопитни се регистрират в съответствие с член 21, параграф 1 от настоящия регламент най-късно до 31 декември 2009 г.

2. Еднокопитни, родени най-късно до 30 юни 2009 г., но неидентифицирани до тази дата в съответствие с Решение 93/623/ЕИО или Решение 2000/68/ЕО, се идентифицират в съответствие с настоящия регламент най-късно до 31 декември 2009 г.

▼M1

3. Еднокопитни животни, които са родени в Хърватия най-късно до 30 юни 2013 г. и които не са идентифицирани в съответствие с настоящия регламент, се идентифицират в съответствие с настоящия регламент най-късно до 31 декември 2014 г.

▼B

Член 27

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 юли 2009 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ИДЕНТИФИКАЦИОНЕН ДОКУМЕНТ ЗА ЕДНОКОПИТНИТЕ

ПАСПОРТ

Общи инструкции

Тези инструкции са изготвени в помощ на потребителя и не представляват пречка за правилата, определени в Регламент (ЕО) № 504/2008.

I. Паспортът съдържа всички инструкции за използването му и подробности за органа издател на френски, английски и един от официалните езици на държавата-членка или на страната, в която се намира седалището на органа издател

II. Съдържаща се в паспорта информация

А. Паспортът задължително съдържа следната информация:

1. **Раздели I и II — Идентификация**

Еднокопитното животно се идентифицира от компетентния орган. Идентификационният номер по недвусмислен начин идентифицира животното и органа, който издава идентификационния документ, като този номер е съвместим със системата UELN.

В точка 5 от раздел I се предоставя място за най-малко 15 знака на кода на транспондера.

В случай на регистрирано еднокопитно паспортът съдържа родословния сертификат и класа от родословната книга, в който е записано животното в съответствие с правилата на одобрената организация за отглеждане на еднокопитни за разплод, която издава паспорта.

2. **Раздел III — Собственик**

Името на собственика или негов агент/представител се посочва, когато това се изисква от органа издател.

3. **Раздел IV — Вписване на проверките на идентичността**

Ако това се изисква от законовите или подзаконовите актове, проведените проверки на самоличността на еднокопитното се вписват от компетентния орган.

4. **Раздели V и VI — Вписване на ваксинациите**

Всички ваксинации трябва да се впишат в раздел V (само за конска инфлуенца) и в раздел VI (всички останали ваксинации). Информацията може да е под формата на стикер.

5. **Раздел VII — Здравни лабораторни изследвания**

Вписват се всички проведени изследвания за установяване наличието на заразни заболявания.

6. **Раздел VIII — Валидност на документ за цели на движение**

Анулиране/Удължаване на валидността на документ в съответствие с член 4, параграф 4 от Директива 90/426/ЕИО и списък на заболяванията, които задължително се оповестяват.

7. **Раздел IX — Прием на ветеринарни лекарствени продукти**

Части I и II или част III от този раздел се попълват надлежно в съответствие с инструкциите, посочени в същия раздел.

Б. Паспортът може да съдържа следната информация:

Раздел X — Основни ветеринарномедицински изисквания

▼B

РАЗДЕЛ I

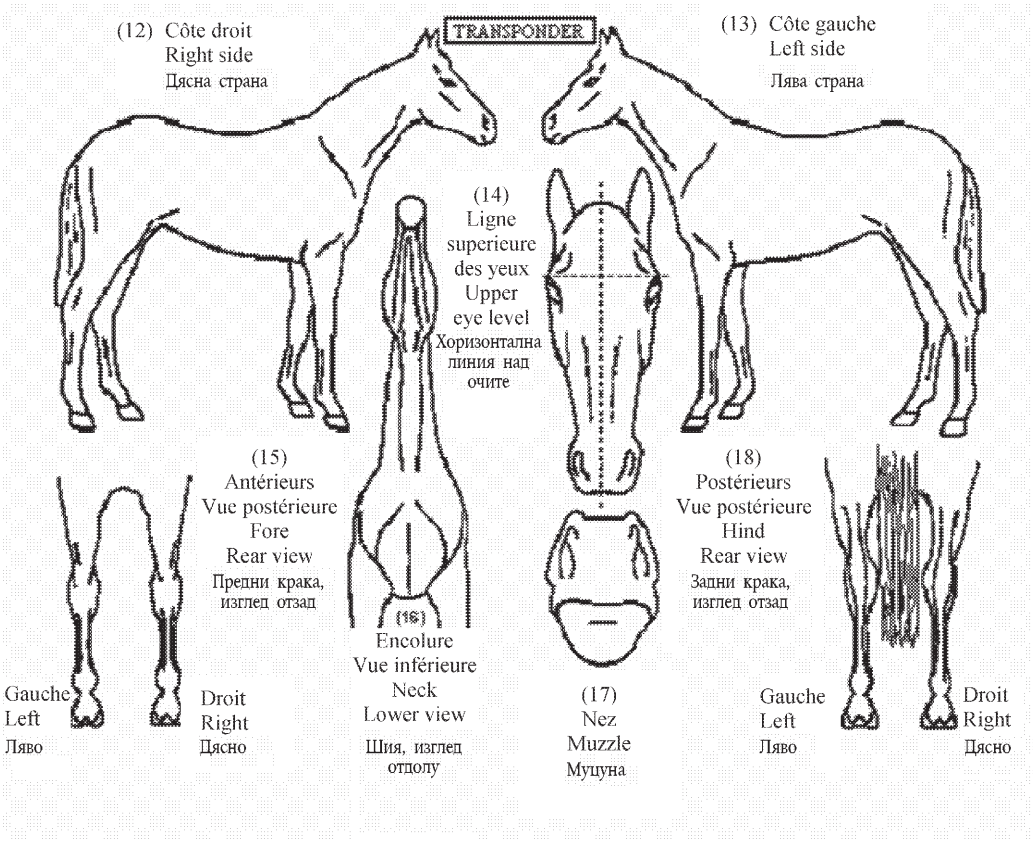
Част A — Идентификационни детайли

(1)(а) Espèce: Species: Вид: (1)(б) Sexe: Sex: Пол: (2) Date de naissance: Date of birth: Дата на раждане:	(4) Numéro unique d'identification valable à vie (15 chiffres): Unique Life Number (15 digits): Уникален доживотен номер (15 знака): □□□-□□□-□□□□□□□□□ (5) Code du transpondeur (si disponible): Transponder code (where available): Код на транспондер (ако съществува): □□□ □□□ □□□ □□□ □□□ Système de lecture (si différent de ISO 11784) … Reading system (if not ISO 11784) … Система за прочит (ако не е ISO 11784) … Code-barres (optionnel) Bar-Code (optional) Бар-код (незадължителен):
(3) Signalement: Description: Описание: (3)(а) Robe: Colour: Цвят: (3)(б) Tête: Head: Глава: (3)(в) Ant. G: Foreleg L: Преден крак, ляв: (3)(г) Ant. D: Foreleg R: Преден крак, десен: (3)(д) Post G: Hind leg L: Заден крак, ляв: (3)(е) Post D: Hind leg R: Заден крак, десен: (3)(ж) Corps: Body: Туловище: (3)(з) Marques: Markings: Маркировка:	(6) Méthode de marquage alternative (si disponible): Alternative method of marking (if available): Алтернативен метод за маркиране (ако е приложимо): (7) Information sur toute autre méthode appropriée donnant des garanties pour vérifier l'identité de l'animal (groupe sanguin/code ADN) (optionnel): Information on any other appropriate method providing guarantees to verify the identity of the animal (blood group/DNA code) (optional): Информация за всякакъв друг вид подходящ метод, който позолява да се установи самоличността на животното (кръвна група/код на ДНК) (незадължителен): (8) Nom et adresse du destinataire du document: Name and address of person to whom document is issued: Име и адрес на лицето, на което се издава документът:
(9) Le: On: Дата: (10) Circonscription: District: Област:	(11) Signature et cachet de la personne qualifiée (ou de l'autorité compétente) (en lettres capitales) Signature and stamp of qualified person (or competent authority) (in capital letters) Подпис и печат на длъжностно лице (или компетентен орган) (с главни букви)

▼B

РАЗДЕЛ I

Част Б — Контурна схема



Бележка към органа издадел [*да не се отпечатва в идентификационния документ*]: Незначителни отклонения от образеца на контурната схема се допускат при условие, че са се употребявали преди влизането в сила на настоящия регламент.

▼B

РАЗДЕЛ II

Certificat d'origine

Certificate of Origin

Сертификат за произход

(1) Nom: Name: Име:	(2) Nom commercial: Commercial name: Търговско име:
(3) Race: Breed: Порода:	(4) Classe dans le livre généalogique: Studbook class: Клас от родословна книга:
(5) Père génétique: Genetic sire: Генетичен баща:	(5)(a) Grand-père: Grandsire: Дядо:
(6) Mère génétique: Genetic dam: Генетична майка:	(6)(a) Grand-père: Grandsire: Дядо:
(7) Lieu de naissance: Place of birth: Месторождение:	Забележка: Pedigree (si indiqué sur page additionnelle): Pedigree (if appropriate on additional page): Родословен сертификат (ако е необходимо, на допълнителна страница):
(8) Naisseur(s): Breeder(s): Лице/а, отглеждащо/и животното:	
(9) Certificat d'origine validé le: par: Certificate of origin validated on: by: Сертификатът за произход, издаден на: от:	(10)(a) Nom de l'instance émetteur: Name of the issuing body: Име на органа издател: (10)(б) Adresse: Address: Адрес:
(10)(в) N° de téléphone: Telephone number: Телефон:	(10)(г) N° de télécopie/e-mail: Fax-number/e-mail: Факс/ ел. поща:
(10)(д) Cachet: Stamp: Печат:	(10)(е) Signature: (nom en lettres capitales et qualité du signataire) Signature: (Name in capital letters and capacity of signatory) Подпис: (Име с главни букви и длъжност на подписващото лице)

Бележка към органа издател [*да не се отпечатва в идентификационния документ*]: Допускат се промени в оформлението спрямо този модел, при условие че бъде включена задължителната информация.

▼B

РАЗДЕЛ III

[Попълва се само ако се изисква от и в съответствие с правилата на организациите, посочени в член 2, буква в) от Директива 90/426/ЕИО]

Détails de droit de propriété

1. Pour les compétitions sous compétence de la Fédération équestre internationale, la nationalité du cheval est celle de son propriétaire.
2. En cas de changement de propriétaire, le passeport doit être immédiatement déposé auprès de l'organisation, l'association ou le service officiel l'ayant délivré avec le nom et l'adresse du nouveau propriétaire afin de le lui transmettre après réenregistrement.
3. S'il y a plus d'un propriétaire ou si le cheval appartient à une société, le nom de la personne responsable pour le cheval doit être inscrit dans le passeport ainsi que sa nationalité. Si les propriétaires sont de nationalités différentes, ils doivent préciser la nationalité du cheval.
4. Lorsque la Fédération équestre internationale approuve la location d'un cheval par une Fédération équestre nationale, les détails de ces transactions doivent être enregistrés par la Fédération équestre nationale intéressée.

(Данни относно собствеността)

1. За провеждане на състезания, организирани от Международната федерация по конен спорт, националността на коня е тази на неговия собственик.
2. При смяна на собственика паспортът незабавно се връчва на органа издател, асоциация или официална агенция, като се съобщават името и адресът на новия собственик, за регистрация и предаване на новия собственик.
3. Ако има повече от един собственик или конят е собственост на дружество, името на лицето, което отговаря за коня, се вписва в паспорта заедно с неговата националност. Ако собствениците са от различни страни, те сами определят националността на коня.
4. Когато Fédération équestre internationale одобри отдаването под наем на кон от страна на национална федерация по конен спорт, информацията за тези операции се записва от съответната национална федерация по конен спорт.

Details of ownership

1. For competition purposes under the auspices of the Fédération équestre internationale the nationality of the horse is that of its owner.
2. On change of ownership the passport must immediately be lodged with the issuing organization, association or official agency, giving the name and address of the new owner, for re-registration and forwarding to the new owner.
3. If there is more than one owner or the horse is owned by a company, then the name of the individual responsible for the horse must be entered in the passport together with his nationality. If the owners are of different nationalities, they have to determine the nationality of the horse.
4. When the Fédération équestre internationale approves the leasing of a horse by a national equestrian federation, the details of these transactions must be recorded by the national equestrian federation concerned.

Date d'enregistrement par l'organisation, l'association ou le service officiel **Date of registration, by the organisation, association, or official agency** **Дата на регистрация от организация, асоциация или официална агенция**	**Nom du propriétaire** **Name of owner** **Име на собственика**	**Adresse du propriétaire** **Address of owner** **Адрес на собственика**	**Nationalité du propriétaire** **Nationality of owner** **Националност на собственика**	**Signature du propriétaire** **Signature of owner** **Подпис на собственика**	**Cachet de l'organisation, association ou service officiel et signature** **Organization, association or official agency stamp and signature** **Подпис и печат на упълномощено лице от организацията, асоциацията или официалната агенция**

▼B

Date d'enregistrement par l'organisation, l'association ou le service officiel Date of registration, by the organisation, association, or official agency Дата на регистрация от организация, асоциация или официална агенция	Nom du propriétaire Name of owner Име на собственика	Adresse du propriétaire Address of owner Адрес на собственика	Nationalité du propriétaire Nationality of owner Националност на собственика	Signature du propriétaire Signature of owner Подпис на собственика	Cachet de l'organisation, association ou service officiel et signature Organization, association or official agency stamp and signature Подпис и печат на упълномощено лице от организацията, асоциацията или официалната агенция

Бележка към органа издател [*да не се отпечатва в идентификационния документ*]: Текстът в точки 1 до 4 от този раздел, или части от тях, да се отпечатват единствено, когато отговаря на правилата на организациите, посочени в член 2, буква в) от Директива 90/426/ЕИО].

▼B

РАЗДЕЛ IV

Contrôles d'identité du cheval décrit dans ce passeport

L'identité de l'équidé doit être contrôlée chaque fois que les lois et règlements l'exigent: signer cette page signifie que le signalement du cheval/de l'équidé présenté est conforme à celui de la section I du passeport.

Проверка на идентификацията на коня, за който е издаден паспортът

Самоличността на еднокопитното животно задължително се проверява всеки път, когато това се изисква от правилата и регламентите и се удостоверява, че животното отговаря на описанието, посочено в раздел I на паспорта.

Control of identification of the horse described in the passport

The identity of the equine animal must be checked each time this is required by rules and regulations and certified that it conforms to the description given in Section I of the passport.

Date Date Дата	Ville et pays Town and country Град и държава	Motif du contrôle (concours, certificat sanitaire, etc.) Reason for check (event, health certificate, etc.) Повод за проверката (мероприятие, здравен сертификат, и т.н.)	Signature, nom en capitales et qualité de la personne ayant vérifié l'identité Signature, name (in capital letters) and capacity of official verifying the identification Подпис, име (с главни букви) и длъжност на служителя, който проверява идентификацията

▼B

РАЗДЕЛ V

Grippe équine seulement
ou
Grippe équine dans le cadre de vaccins combinés

Enregistrement des vaccinations

Toute vaccination subie par le cheval/l'équidé doit être portée dans le cadre ci-dessous de façon lisible et précise avec le nom et la signature du vétérinaire.

Само за конска инфлуенца
или
конска инфлуенца с употреба на комбинирани ваксини

Данни за ваксинациите

Данни за всички ваксинации на коня/еднокопитното се вписват прегледно и подробно, като се удостоверяват с името и подписа на ветеринарния лекар.

Equine influenza only
or
equine influenza using combined vaccines

Vaccination record

Details of every vaccination which the horse/equine animal undergoes must be entered clearly and in detail, and certified with the name and signature of veterinarian.

Date Date Дата	Lieu Place Населено място	Pays Country Държава	Vaccin/Vaccine/Ваксина			Nom en capitales et signature du vétérinaire Name (in capital letters) and signature of veterinarian Име (с главни букви) и подпис на ветеринарния лекар
			Nom Name Наименование	Numéro du lot Batch number Номер на партидата	Maladie(s) Disease(s) Заболяване/ия	

▼B

РАЗДЕЛ VI

Maladies autres que la grippe équine

Enregistrement des vaccinations

Toute vaccination subie par l'équidé doit être portée dans le cadre ci-dessous de façon lisible et précise avec le nom et la signature du vétérinaire.

Други заболявания, различни от конската инфлуенца

Данни за ваксинациите

Данни за всяка ваксинация на еднокопитното животно се вписват прегледно и подробно, като се удостоверяват с името и подписа на ветеринарния лекар.

Diseases other than equine influenza

Vaccination record

Details of every vaccination which the equine animal undergoes must be entered clearly and in detail, and certified with the name and signature of veterinarian.

Date Date Дата	Lieu Place Населено място	Pays Country Държава	Vaccin/Vaccine/Ваксина			Nom en capitales et signature du vétérinaire Name (in capital letters) and signature of veterinarian Име (с главни букви) и подпис на ветеринарния лекар
			Nom Name Наименование	Numéro du lot Batch number Номер на партидата	Maladie(s) Disease(s) Заболяване/ия	

▼B

РАЗДЕЛ VII

Contrôles sanitaires effectués par des laboratoires

Le résultat de tout contrôle effectué par un vétérinaire pour une maladie transmissible ou par un laboratoire agréé par le service vétérinaire gouvernemental du pays doit être noté clairement et en détails par le vétérinaire qui représente l'autorité demandant le contrôle.

Здравно лабораторно изследване

Резултатите от всяко изследване, проведено за заразно заболяване от ветеринарен лекар или лаборатория, упълномощени от официалния ветеринарен орган на държавата, се вписват прегледно и подробно от ветеринарния лекар, упълномощен от органа, по чиято поръчка се извършва изследването.

Laboratory health test

The result of every test carried out for a transmissible disease by a veterinarian or a laboratory authorised by the official veterinary service of the country must be entered clearly and in detail by the veterinarian acting on behalf of the authority requesting the test.

Date de prélèvement Sampling date Дата на вземане на пробата	Maladies transmissibles concernées Transmissible disease tested for Заразни заболявания, за които се провежда изследването	Nature de l'examen Type of test Вид на изследването	Résultat de l'examen Result of test Резултат от изследването	Laboratoire officiel d'analyse du prélèvement Official laboratory to which sample is sent Официална лаборатория, в която е изпратена пробата	Nom en capitales et signature du vétérinaire Name (in capital letters) and signature of veterinarian Име (с главни букви) и подпис на ветеринарния лекар

▼B

РАЗДЕЛ VIII

INVALIDATION/REVALIDATION DU DOCUMENT DANS LE CADRE DES MOUVEMENTS
Conformément à l'article 4, paragraphe 4, de la directive 90/426/CEE

INVALIDATION/REVALIDATION OF THE DOCUMENT FOR MOVEMENT PURPOSES
in accordance with Article 4(4) of Directive 90/426/EEC

АНУЛИРАНЕ/ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ВАЛИДНОСТТА НА ДОКУМЕНТА ЗА ЦЕЛИ НА ДВИЖЕНИЕ
в съответствие с член 4, параграф 4 от Директива 90/426/ЕИО

Date Date Дата	Lieu Place Населено място	Validité du document Validity of document Валидност на документа		Maladie Disease Заболяване [отбележете с цифра, както е показано по-долу]	Nom en capitales et signature du vétérinaire officiel Name in capitals and signature of official veterinarian Име с главни букви и подпис на официалния ветеринарен лекар
		Validité suspendue Validity suspended Прекратяване на валидността	Validité rétablie Validity re-established Подновяване на валидността		

MALADIES À DÉCLARATION OBLIGATOIRE — COMPULSORILY NOTIFIABLE DISEASES — ЗАБОЛЯВАНИЯ, КОИТО СЕ ОПОВЕСТЯВАТ ЗАДЪЛЖИТЕЛНО	
1. Peste équine — African horse sickness — африканска чума по конете	5. Encéphalomyélites équines (sous toutes ses formes, y compris la VEE) — equine encephalomyelitis (all types including VEE) — енцефаломиелит при еднокопитни животни (всички видове, включително венецуелски енцефаломиелит по конете)
2. Stomatite vésiculeuse — vesicular stomatitis — везикулозен стоматит	6. Anémie infectieuse — equine infectious anaemia — инфекциозна анемия
3. Dourine — dourine — дурин	7. Rage — rabies — бяс
4. Morve — glanders — сап	8. Fièvre charbonneuse — anthrax — антракс

▼B

РАЗДЕЛ IX

Прием на ветеринарни лекарствени продукти

Уникален доживотен номер ([1])
□□□-□□□-□□□□□□□□□

Част I

Дата и място на издаване на този раздел ([1]): .....

Орган издател за този раздел на идентификационния документ ([1]): .....

Част II

Забележка: Еднокопитното животно не е предназначено за клане с цел човешка консумация.

Поради това еднокопитното животно може да бъде лекувано чрез прием на ветеринарни лекарствени продукти, разрешени в съответствие с член 6, параграф 3, или на лекарства, приемани в съответствие с член 10, параграф 2 от Директива 2001/82/ЕО.

Аз, долуподписаният, собственик ([2])/упълномощено лице от собственика ([2])/стопанин ([2]), декларирам, че еднокопитното животно, описано в този идентификационен документ, не е предназначено за клане с цел човешка консумация.		
Дата и място	Име с главни букви и подпис на собственика, упълномощено лице от собственика или стопанин	Име с главни букви и подпис на оттоворния ветеринарен лекар действащ в съответствие с член 10, параграф 2 от Директива 2001/82/ЕО

▼B

Част III

Забележка: Еднокопитното животно е предназначено за клане с цел човешка консумация.

Без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 2377/90 и Директива 96/22/ЕО, еднокопитно животно може да бъде подложено на медицинско лечение в съответствие с член 10, параграф 3 от Директива 2001/82/ЕО, при условие че третираните животни могат да бъдат заклани с цел човешка консумация единствено след изтичането на общия карентен период от 6 месеца, считано от датата на последния прием на веществата, изброени в съответствие с член 10, параграф 3 от посочената директива.

ДОКУМЕНТАЦИЯ НА ЛЕЧЕНИЕТО

Дата на последния прием на предписаните лекарства в съответствие с член 10, параграф 3 от Директива 2001/82/ЕО или Дата на прекратяване на действието в съответствие с член 16, параграф 2 от Регламент (ЕО) 504/2008 [7] [8] [дд/мм/гггг]	Място — Код на държавата — Пощенски код — Населено място	Основно/и вещество/а, включено/и във ветеринарния лекарствен продукт, даван в съответствие с член 10, параграф 3 от Директива 2001/82/ЕО, както е упомената в първата колона [3] [4] или в съответствие с член 16, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 504/2008 [7] [8]	Оттоворен ветеринарен лекар, извършващ и/или предписващ приема на ветеринарен лекарствен продукт	
			Име: [5] ..... Адрес: [5] ..... Пощенски код: [5] ..... Място: [5] ..... Телефон: [6]	Подпис

[1] Информацията се изисква само, ако този раздел се издава на дата, различна от тази за раздел III.
[2] Ненужното се зачерква.
[3] Задължително се посочват веществата, според списъка на вещества, съставен в съответствие с член 10, параграф 3 от Директива 2001/82/ЕО.
[4] Информацията относно други давани ветеринарни лекарствени продукти в съответствие с Директива 2001/82/ЕО не е задължителна.
[5] Име, адрес, пощенски код и населено място с главни букви.
[6] Телефон във формат [+код на държавата (код на населеното място) номер].
[7] При прекратяване на действието за период от шест месеца от статута на еднокопитните животни като предназначени за клане с цел човешка консумация в съответствие с член 16, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 504/2008, впишете началната дата на прекратяването на действието в първата колона и текста „Член 16, параграф 2“ в третата колона.
[8] Напечатването на това позоваване е задължително само за дубликати на идентификационни документи, издадени в съответствие с член 16, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 504/2008.

▼B

РАЗДЕЛ X

Exigences sanitaires de base
Les exigences ne sont pas valables pour l'introduction dans la Communauté

Basic health requirements
These requirements are not valid to enter the Community

Основни санитарни изисквания
Тези изисквания не важат за допускане в Общността

Je soussigné ([1]) certifie que l'équidé décrit dans ce passeport satisfait aux conditions suivantes:

I, the undersigned ([1]), hereby certify that the equine animal described in this passport satisfies the following conditions:

Аз, долуподписаният ([1]), удостоверявам, че еднокопитното животно, описано в този паспорт, отговаря на следните условия:

а) il a été examiné ce jour, ne présente aucun signe clinique de maladie et est apte au transport;

it has been examined this day, presents no clinical sign of disease and is fit for transport;

на животното бе извършен преглед на днешния ден, то не показва признаци на заболяване и е годно за транпортиране;

б) il n'est pas destiné à l'abattage dans le cadre d'un programme national d'éradication d'une maladie transmissible;

it is not intended for slaughter under a national eradication programme for a transmissible disease;

то не е предназначено за клане в рамките на национална програма за ликвидиране на заразна болест;

в) il ne provient pas d'une exploitation faisant l'objet de mesures de restriction pour des motifs de police sanitaire et n'a pas été en contact avec des équidés d'une telle exploitation;

it does not come from a holding subject to restrictions for animal health reasons and has not been in contact with equidae on such a holding;

животното не произхожда от стопанство, подложено на ограничения по ветеринарно-санитарни причини, и не е влизало в контакт с еднокопитни от такива стопанства;

г) à ma connaissance, il n'a pas été en contact avec des équidés atteints d'une maladie transmissible au cours des 15 jours précédant l'embarquement.

to the best of my knowledge, it has not been in contact with equidae affected by a transmissible disease during the 15 days prior to loading.

доколкото ми е известно, животното не е влизало в контакт с еднокопитни, заболели от заразно заболяване за времето от 15 дни преди натоварването му.

LA PRÉSENTE CERTIFICATION EST VALABLE 10 JOURS À COMPTER DE LA DATE DE SA SIGNATURE PAR LE VÉTÉRINAIRE OFFICIEL

THIS CERTIFICATION IS VALID FOR 10 DAYS FROM THE DATE OF SIGNATURE BY THE OFFICIAL VETERINARIAN

НАСТОЯЩИЯТ СЕРТИФИКАТ Е ВАЛИДЕН 10 ДНИ, СЧИТАНО ОТ ДАТАТА НА ПОДПИСА НА ОФИЦИАЛНИЯ ВЕТЕРИНАРЕН ЛЕКАР

([1]) Ce document doit être signé dans les 48 heures précédant le déplacement international de l'équidé.
This document must be signed within 48 hours prior to international transport of equine animal.
Настоящият документ се подписва до 48 часа преди международен транспорт на еднокопитно животно.

▼B

Date **Date** **Дата**	**Lieu** **Place** **Населено място**	**Pour des raisons épidémiologiques particulières, un certificat sanitaire séparé accompagne le présent passeport** **For particular epidemiological reasons, a separate health certificate accompanies this passport** **По особени епидемологични причини паспортът се придружава от отделен здравен сертификат**	**Nom en capitales et signature du vétérinaire officiel** **Name in capital letters and signature of official veterinarian** **Име с главни букви и подпис на официалния ветеринарен лекар**
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Да/не (ненужното се зачерква)	
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Да/не (ненужното се зачерква)	
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Да/не (ненужното се зачерква)	
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Да/не (ненужното се зачерква)	
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Да/не (ненужното се зачерква)	
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Да/не (ненужното се зачерква)	

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Информация, съхранявана в картата с чип

Картата с чип съдържа най-малко следното:

1. **Видима информация:**
   - — орган издател
   - — уникален доживотен номер
   - — име
   - — пол
   - — цвят
   - — последните 15 знака от кода, предаван от транспондера (където е целесъобразно)
   - — снимка на еднокопитното животно.
2. **Електронна информация, достъпна с използването на стандартен софтуер:**
   - — Поне цялата задължителна информация в част А на раздел I от идентификационния документ.